

РЕШЕНИЕ

№ 743

гр. София, 02.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 9-ТИ ТЪРГОВСКИ, в закрито заседание на втори декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Светла Станимирова

Членове: Рени Ковачка
Васил Василев

като разгледа докладваното от Рени Ковачка Въззивно търговско дело № 20211001001090 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.25, ал.4 , изр.2 от ЗТРРЮЛНЦ .

Образувано е по жалба вх. № 265025/12.08.2021год. , подадена от адв. В. П.- С. като пълномощник на Д. Л. Н. срещу Решение № 260092/08.07.2021год., постановено по т.д.№ 4/2021год. по описа на Окръжен съд-Враца, с което е потвърден отказ № 20201222135053/23.12.2020год. на длъжностното лице по регистрация при Агенция по вписванията, постановено по заявление № 20201222135053/22.12.2020год. за вписване на промени по партидата на „ СПЕС-21“ ООД гр. Враца .

Оплакванията в жалбата са за незаконосъобразност на обжалваното решение, доколкото в него е прието , че висящи иски производствено за установяване на вземания на заявителя към дружеството не съставляват неудовлетворено вземане, което да е основание за възобновяване на производството по ликвидация . Сочат се като неправилни изводите на съда , че не са налице предпоставките на чл.273, ал.2 от ТЗ, както и тези ,че в конкретното производство не се възобновява правосубектността на заличеното дружество и че това би могло да се постигне чрез иска по чл. 29 от ЗТРРЮЛНЦ. Като неправилни се определят и съжденията за това , че заявителят не е предявил вземанията си пред ликвидатора на заличеното дружество в срока по чл.272,ал.1 от ТЗ и това е пречка за възобновяване на производството по несъстоятелност. Не било съобразено , че това не би могло да се случи, тъй като вземането било установено по основание , но не и по размер. Останалите доводи на съда за потвърждаване на отказа на длъжностното лице по регистрацията се сочат като противоречи , несъществени и формални , както и взаимствани от друг съдебен акт , постановен по сходен казус.По изложените доводи се прави искане да бъде отменено обжалваното решение на ОС –Враца , както и постановения от длъжностното лице по

регистрация отказ като неправилни и незаконосъобразни, да се възобнови неправомерно заличения търговец“ Спес 21“ООД, да се назначи досегашния ликвидатор на заличеното дружество и да се определи нов срок на ликвидацията - до приключване на съдебното производство по предявените искове по чл.200 от КТ и чл.135 от ЗЗД и до погасяването на задълженията по тях и /или до произнасянето на Врачански окръжен съд по т. д .№ 145/2020год., но не по-малко от три години , доколкото производствата са първоинстанционни и съществува възможност за въззивна и касационна инстанция. Претендира се присъждането на разноски и се прави искане за уведомяване на органите на прокуратурата за декларирани неверни данни пред официален орган .

С жалбата се прави и искане за прилагане на преписи от т.д.№ 145/2020год. по описа на ОС-Враца и гр.дело № 438/2019год. на ОС-Враца.

Агенция по вписванията не е депозирала писмен отговор по подадената жалба.

Апелативен съд-София , извършвайки проверка за допустимостта на подадената жалба, намира същата за подадена в срока по чл.25, ал.4 от ЗТРРЮЛНЦ, от легитимирана страна и срещу подлежащ на обжалване акт, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество тя е неоснователна и съображенията на съда за това са следните:

Със заявление образец Б6 , рег. № 20201222135053/22.12.2020год., подадено по електронен път, е направено искане адв. Н. като пълномощник на Д. Л. Н. за вписване на обстоятелства по партията на „ Спес-21“ ООД /заличен търговец/, а именно: вписване на срок на ликвидацията до приключването на съдебните производства и до погасяване на задълженията по тях, но не по-малко от три години считано от датата на вписването, както и назначаване на Д. И. П. като ликвидатор. Към заявлението е подадена обяснителна записка, в която са изложени мотивите за исканото вписване.

По така подаденото заявление длъжностното лице се е произнесло, постановявайки отказ № 2020 1222135053/23.12.2020год. За да се откаже вписването от длъжностното лице по регистрация е прието, че към заявлението не е представена изискуемата се съгласно чл.13 ,ал.4 от ЗТРРЮЛНЦ декларация , както и че не са налице предпоставките на чл.273,ал.2 от ТЗ за възобновяване на производството по ликвидация на „ Спес-21“ ООД . Посочено е , че предмет на производството по чл.273, ал.2 от ТЗ не е възобновяване на производството по ликвидация, а само продължаване на действията на ликвидацията- събиране на вземанията на дружеството, осребряване и разпределение на имуществото му, както и че водените дела срещу дружеството не е основание за това . В подкрепа на изложеното е посочена и липсата на доказателства за съществуването на имущество , което да подлежи на осребряване и да не е било осребрено в производството по ликвидация . Разсъждавано е и върху възможността да се търси отговорност на ликвидатора в хипотеза на предявено, но неудовлетворено вземане на заявителя съгласно чл.266,ал.6 и чл.268, ал.4 от ТЗ, което и при съществуващи доказателства за това не съставлява основание за уважаване на искането за вписване.

Отказът е потвърден с обжалваното решение на Окръжен съд-Враца като е споделено виждането на длъжностното лице по регистрация, че не са налице предпоставките на чл.273, ал.2 от ТЗ за извършване на заявеното вписване. Посочено е , че в производство по чл. 273, ал.2 от ТЗ не може да се постигне възстановяване правосубектността на заличен търговец, каквато е и целта на заявителя , а това може да се направи с предявяване на иск по чл. 29 от ЗТРРЮЛНЦ. Липсата на предпоставките на чл.273, ал.2 от ТЗ е приета от първоинстанционния съд като достатъчно

основание да се откаже заявеното вписване без да се коментира констатираното нарушение на изискванията на чл. 13, ал.4 от ЗТРРЮЛНЦ.

Решението е правилно като постановено в съответствие с материалния закон и със събраните по делото доказателства.

По делото от фактическа страна се установява следното:

На 01.12.2020год. е вписано заличаване на „Спес-21“ООД по партидата на дружеството в ТРРЮЛНЦ, а на 25.11.2020год.- заличаване на „ Сигма Спес „ ООД по партидата на дружеството в ТРРЮЛНЦ , което се установява от извършената по реда на чл.23, ал.6 от ЗТРРЮЛНЦ служебна справка .

От справката се установява съща така ,че преди заличаването на 25.11.2020год. , а именно на 12.12.2018год. е осъществено прехвърляне на предприятието на „ Сигма Спес“ ООД на „ Промстрой Инвест“ ООД, което е вписано в ТРРЮЛНЦ на 18.12.2018год. Констатира се и вписване на 27.03.2019год.по партидата на „Промсрой Инвест“ ООД на вземане , произтичащо от договор за прехвърляне на предприятието от 12.12.2018год.

По делото е съдържим протокол от поведено на 16.03.2020год.на съдружниците на „ Спес -21“ ООД , на което е взето решение за прекратяване на дружеството на основание чл. 154, ал.1 , т.2 от ТЗ и откриване на производство по ликвидация със срок от 8 месеца, считано от вписване на прекратяването на дружеството и откриването на производство по ликвидация в търговския регистър . На същото събрание Д. И. П. е избран ликвидатор на дружеството.

По делото е представено копие на искова молба , входирана под № 4136/30.05.2019год. , отговор към нея , призовка за с.з. 17.12.2019год., протокол от проведено на 23.10.2020год.открито съдебно заседание , от които е видно , че в РС-Девня е образувано гр.дело № 799/2019год. по предявен от Д. Л. Н. иск по чл.200 от КТ против „ Спес -21“ ООД за заплащане на сумата от 120 000лева , представляваща обезщетение за неимуществени от смъртта на сина й Й. Н., настъпила при злополука като работник на ответното дружество на 24.09.2017год. , която злополука е приета за трудова с Разпореждане № 36/22.01.2018год., ведно със законна лихва в размерна 20 404.63лева.

Представено е и копие от искова молба , от която е видно , че Д.Н. е предявила пред Окръжен съд-Враца против „ Спес-21“ ООД, „ Сигма Спес“ ООД и „ Промстрой Инвест“ ООД иск по чл.135, ал.1 от ЗЗД с искане да бъде обявена за недействително по отношение на нея внасянето от ответника „ Спенс 21“ ООД на апортна вноска в капитала на „Сигма Спес“ ООД на недвижими имоти: 2 300 кв.м. идеални части v в кв. 5 на гр. Враца, община Враца в промишлената зона , който към настоящия момент е с идентификатор 12259.1021.49,съгласно нотариален акт № 173, том- 6, рег.№ 8673,дело № 648/2001год. на нотариус с район на действие ОС-Враца и съставляващ поземлен имот № 12259.1021.49, находящ се в гр.Враца по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед № РД 18-43/16.09.2005год.на Изп. директор на АК , ведно с построената в имота сграда с идентификатор 12259.1021.49.3 на стойност 247 000лева, както и с искане да бъде обявено за недействително по отношение на нея сключването на договор за прехвърляне на търговското предприятие от 12.12.2018год. между „ Сигма Спес“ ООД и „ Промстрой Инвест“ ООД, вписано в търговския регистър на 18.12.2018год.

Въз основа на цитираната искова молба е образувано гр.дело № 438/2019год. по описа на ОС-Враца, по което с Определение № 829/18.10.2019год. е допуснато обезпечение по чл. по

чл.389 от ГПК чрез налагане на обезпечителна мярка – възбрана върху 2 300 кв.. идеални части от v в кв.5 по ЗРП на гр. Враца, в промишлената зона , който към настоящия момент е с идентификатор 12259.1021.49, съгласно нотариален акт № 173, том- 6, рег.№ 8673,дело № 648/2001год. на Нотариус с район на действие ОС-Враца и съставляващ поземлен имот № 12259.1021.49, находящ се в гр.Враца по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед № РД 18-43/16.09.2005год.на Изп.директор на АК , ведно с построената в имота сграда с идентификатор 12259.1021.49.3, като с Определение № 926/20.11.2019год. производството по делото е спряно на основание чл.229, ал.1 ,т.4 от ГПК до приключване с влязло в сила решение по гр.д № 799/2019год. по описа на РС-Девня.

От данните по делото се установява, че в ОС-Враца е образувано т.д № 145/2020год. с правно основание чл.29 от ЗТРРЮЛНЦ вр. с чл.273,ал.2 от ТЗ срещу „ Спес 21“ООД, Сигма Спес“ ООД и „ Промстрой Инвест“ ООД с искане за приемане за установяване на вписано несъществуващо обстоятелство - заличен търговец , поради което и на основание чл.229, ал.1 ,т.4 от ГПК производството по гр. дело № 799/2019год. по описа на РС-Девня е спряно на 18.12.2020год. Това процесуално действие на съда е потвърдено с Определение № 1632/12.05.2021год., постановено по възз. ч. гр.дело № 848/2021год. по описа на ОС- Варна.

При тези фактически констатации въззивната инстанция прави следните правни изводи:

В конкретния случай регистърното производство е иницирано с подадено адв. Н. като пълномощник на Д. Л. Н. заявление Б 6 с вх.№ 20201222135053/22.12.2020год. , с което е заявено за вписване възобновяване на ликвидацията и назначаване на досегашния ликвидатор на „ Спес-21“ООД , което дружество е заличено с вписване от 25.11.2020год след проведена ликвидация . Основание за този извод касателно направеното искане дава начина на попълване на заявлението , както и дадената от заявителя обосновка в обяснителна записка. В нея е посочено , че заявителката е майка и наследник по закон на Й. Н., починал при трудова злополука през 2017год. като работник на „ Спес-21“ ООД и че има вземане спрямо него , чийто размер е предмет на установяване в производство по чл.200 от КТ, образувано пред РС- Девня. Твърди се също така, че с оглед станалата злополука и с цел препятстване удовлетворяване на вземането по уважен иск по чл.200 от ГПК , „Спес-21“ ООД е предприело действия по учредяване на ново дружество –„ Сигма Спес“ ООД , в което е апортирало притежаван от него недвижим имот, съставляващ Поземлен имот № 12259.1021.49, ведно с промишлена сграда построена в него с площ от 715.000 кв.м. Сочи се , че през 2018год. търговското предприятие на новоучредено дружество е прехвърлено на трето дружество- „Промстрой Инвест“ ООД ,като предвид бързината и момента на извършените преобразувания , както и с оглед лицата , имащи качествата Управител и съдружник /посочени като свързани лица по смисъла на параграф 1 ,ал1 и ал.2 от ТЗ / се твърди ,че е преследвана една единствена цел, а именно да се препятства възможността заявителката да насочи принудително изпълнение за удовлетворяване на вземането си по иска по чл.200 от КТ към горепосочения недвижим имот. С оглед обезпечаване възможността за удовлетворяване вземането си по евентуално позитивно решение по иска по чл.200 от ГПК се твърди ,че заявителката в регистърното производство е предявила иск по чл.135 от ЗЗД и според нея на извод за злоупотреба с права сочат и реализираните в последствие действия по заличаване с ликвидация на „Спес-21“ ООД и „Сигма Спес“ ООД , както и от действията на назначените ликвидатори, които при знание за предявените искове по чл.200 от КТ и чл. 135 от ЗЗД не са заделили имущество в обезпечение на вземанията . По този начин в нарушение на закона и дори умишлено ликвидаторите са били съдействали заявителката да бъде лишена от възможността да се

удовлетвори от вероятно решение по чл.200 от КТ, с което ще се определи размера на обезщетението за смъртта на сина ѝ.

В чл.273, ал.2 от ТЗ е предвидена възможност , ако се установи , че са необходими по-нататъшни действия за извършване на ликвидацията , то по искане на заинтересованите лица да се назначи досегашния или други ликвидатори. В този случай не се предвижда и не се достига до възстановяване на правосубектността на заличеното търговско дружество , а единствено до назначаване на ликвидатор, който да извърши действия, обслужващи ликвидационното производство и то такива имащи остатъчен и довършителен характер. Въпросът дали възобновяването на производството по ликвидация при условията на чл.273, ал.2 от ТЗ води до възстановяване правосубектността на заличеното търговско дружество е разгледан в Решение № 124/26.11.2009год. по т.д. № 152/2009год. на ВКС, постановено по чл. 290 от ГПК , поради което следва да се приеме , че по задължителен за съдебната практика начин е отречена възможността за възстановяване на правното положение на заличеното дружество в хипотеза на възстановяване на ликвидацията по реда на чл. 273, ал.2 от ТЗ. Възстановяване на правосубектността на заличения търговец може да стане след предявяване и евентуално уважаване на иск с правно основание чл.29 от ЗТРРЮЛНЦ, какъвто в случая е предявен от заявителя в регистърното производство . Предявяването му обаче , според настоящия състав , не съставлява пречка за подаване на заявление по чл. 273, ал.2 от ТЗ , доколкото се касае за две различни правни възможности , които не са в обусловена зависимост помежду си и могат да бъдат упражнени паралелно. В този смисъл, предявяване на иск по чл. 29 от ЗТРРЮЛНЦ не съставлява основание да се откаже заявено искане по чл.273, ал.2 от ТЗ , тъй като уважаването му , респ. отказ да бъде уважено е свързано с установяване съществуването , респ. липсата на конкретни законови предпоставки. Тези предпоставки са следните : молителят да има качеството заинтересовано лице , да не са уредени всички задължения на дружеството и да бъде открито имущество, което да не е разпределено или да не е било известно на кредиторите или респективно при освобождаване на суми, заделени за спорни , условни вземания по реда на чл. 272, ал.3 от ТЗ.

За да потвърди обжалвания отказ първоинстанционният съд е приел , че не е налице нито една от двете хипотези на чл.273, ал.2 от ТЗ за възобновяване на производството по ликвидация ,както и че пречка за това съставлява и обстоятелството, че жалбоподателката не е предявила вземането си пред ликвидатора на заличеното дружество в срока по чл. 272, ал.1 от ТЗ.

Този краен извод се споделя от въззивната инстанция, но не и по всички изложени доводи в негова подкрепа. Настоящият съдебен състав счита , че непредявяването в срока по чл. 272, ал.2 от ТЗ на вземането пред ликвидатора на заличеното дружество не преклудира възможността на жалбоподателката да получи удовлетворяването му в последствие , заявявайки искане по чл. 273, ал.2 от ЗТРРЮЛНЦ и иницирайки осъществяване на допълнителни действия по ликвидацията. Данните по делото сочат , че жалбоподателката е кредитор на заличеното дружество със спорно вземане по чл.272, ал.3 от ТЗ , в която хипотеза за ликвидатора възниква задължение да ѝ предостави обезпечение по чл.272, ал.2 от ТЗ . Неизпълнението на това задължение от страна на ликвидатора не може да се вмени във вина на кредитора и да води до ограничаване на предоставените на последния по закон правни възможности за защита на нарушени интереси , каквато се явява и тази по чл.273, ал.2 от ГПК. Предвид на това жалбоподателката се явява заинтересовано по смисъла на чл.273, ал.2 от ТЗ лице и е активно легитимирана да направи искане за назначаване на ликвидатор на заличеното дружество с оглед извършване на допълнителни действия по ликвидацията.

Искането е неоснователно, поради липсата на останалите предпоставки , визирани в цитираната разпоредба. В конкретния случай не се установява наличието на новооткрито, неразпределено имущество на заличения търговец, което да налага назначаването на ликвидатор и това е достатъчно като основание да бъде отказано вписване на заявеното обстоятелство. Това е така, тъй като дори и да не са уредени всички задължения , единствено при наличие на новооткрито имущество ще възникне и необходимостта по чл.273, ал.2 от ТЗ за назначаване на ликвидатор, които да извърши действия по неговото разпределяне.

Предвид на гореизложеното настоящият въззивен състав намира , че извършвайки проверката по чл. 21 от ЗТРРЮЛНЦ длъжностното лице по регистрацията правилно е преценило , че заявеното за вписване обстоятелство не е възникнало , поради което законосъобразно е упражнило правомощията си си съгласно чл.24 от ЗТРРЮЛНЦ постановявайки отказ по подаденото заявление образец Б 6. Достигайки и обосновавайки същия краен извод в обжалваното в настоящото производство решение, първоинстанционният съд е постановил правилен и обоснован съдебен акт, който следва да бъде потвърден.

Макар и да няма отношение към производството по чл. 29 от ЗТРРЮЛНЦ и доколкото е направено изрично искане в жалбата въззивният съд счита за нужно да отбележи, че за жалбоподателката съществува възможност сама да сезира органите на прокуратурата , в случай , че счита че в ликвидационното производство на „ Спас 21“ ООД и „ Сигма спас“ ООД са осъществявани действия от ликвидаторите , които могат да бъдат квалифицирани като престъпни действия, поради което не се налага това да бъде направено от въззивния съд. В настоящото производство не съществува необходимост от събиране на други доказателства , поради което и искането в жалбата за това , не е уважено.

Водим от горното и в същия смисъл, Апелативен съд-София

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 260092/08.07.2021ГОД., постановено по т.дело № 4/2021год. по описа на Окръжен съд- Враца.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____